

גליון הש"ס

לעזי רע"י

מוסף רש"י

רבינו חננאל^ל (המשך)

גמ' היינו רגל היינו כהמה. מאי רגל ומאי כהמה דמני תרמי
בממני' הא חלד היא ואמאי' הדר מני הכהמה מועדת: **סגא אבות.**
רגל ממש שדרסה ברגליה וספא קמני תולדות הכהמה מועדת
להלך כדרסה ולשבר בגופה ובשערה ובשליף שעליה דרך הלוחה
דתולדות דרגל הן דהויקא ממז' ואין
כוונתה להויק: **מאי אבות ומאי**
תולדות אבות (והא) ליכא למימר
דהאי תולדות כהמה מועדת לאכול
פירות וירקות הוי לכו תולדה דהיינו
שן ממש ותולדה דשן היינו נתחככה
בכולל להנאמה: **הוה קמסדר ליה.**

טעמא מאי אמר רב
 תני שן דבהמה ס"ד
 רה כתיב בהמה אין
 בכלל בהמה אי הכי
 רישא האי * דאתיא
 ה אי הכי רישא גמי
 א ברישא הכי השתא
 ת גינהו הק דאתיא
 ליה הכא שביק אב
 אימא אידי דסליק
 רבנן בהמה מועדת
 יצד "בהמה שנכנסה
 בגופה דרך הלוכה
 אוכף שעליה ובשליף
 פיה ובווג שבצוארה
 נזק שלם סומכום

שהיה נזכר באשפה
הזו הוּק פשיטא אלא
למנוח נזכר שלם צדורות
מחסרא והכי קתני
חצי נזכר יחזיר שהיה
הזכר משלם חצי נזכר
וחזיר שהיה נזכר
משלם נזכר שלם:
וי מפרחין ממקום
בכנפיהן משלם נזכר
מן משלמין חצי נזכר
הרסין ע"ג עיסה ועל
זו עפר או צדורות
תרנגול שהיה מפרח
הכלים משלם חצי
בבחו כגופו דמי אלא
כגופו דמי חצי נזכר
יחזיר נזכר צדורות
משלם יחזיר

[illegible]

זהו

סד"א ושלח את בעירה בתיב. אע"ג דכבר אשמועינן זרישא דאפי' תרגומין מועדין מ"מ ניחא ליה לאשמועינן גבי שן וקשה קצת אחאי לא תנא נמי תולדה בשן כמו ברגל:

קב"ל רחיה בב"ל בהמה. לא מההיא דרשה דנחמה המקשה
(חולין דף ע"א.) קאמר הכא

לְדַחֵיהֶם כְּכֹל כִּזְמָה דִּחָה הִכָּה אֶפְרַיִם
וַיִּשָּׁךְ וַיִּזֵּם הוּא כְּכֹל כִּזְמָה כִּדְקָמִי
הַתִּרְנוּגוּת מוֹעֵד אֵלֶּה יִלְפִין כִּזְמָה
מִשְׁמַחַת כְּדֹמָרִינִן כֶּסֶף הַסֵּפֶר (לְמָן
דְּרַחֲמָה) כִּזְעִירָה וְזִמְמָה הִכָּה אֶחָד
דִּמְתִּירְגָּמִינִן כִּזְמָה כִּזְעִירָה:

והחמור במשא. אע"ג דכבר
 היה צריך לשמועין לפי שאלו
 האסורים לא היו מוכרים לו כשאר
 חמור וס"ד ללא הו' כגופו:

באשפה. יכרסמנה חזיר
מיער (הפלה פ) מתרגמין
ינוצרניה ופע"ג דתנא נרורות דרגל
אשמועין נרורות דען דלהנאמו

קענדיד: בר שבוב מאהר. אין
הה הלל דוקא דהא קנה נקומטו
שאל צו וספיע צו הטוור טוורט
וילענין מזקין אין חילוק וכל עיקר
ההאי כלל לא צא אלל למעט
זורק: בחר מעיקרא אוילין בו.
ומדמתן דרסה על הלל ושצרת
דממשעת הא נתגלגל למקום אחר
ונשצר שם חייב ח"י ליכא למידק
דאדרכה מדמפליג בין ראשון לשני
ולא מפליג בראשון גופיה איכא

למדק ארפכ:
זורק כלי מראש הגג בו. נראה
דאס זיך אפן און און און על
הכלי ונא אחר וקסד ושרו דפטיט
לדייט ונא אחר כאן מנא צינדא
צמנד דא אוליין נמי הכא צמנד
מעטיקא לא משמח צמנדיות מ"י
אסצנדא פשוטא יאז לחלק צין זורק
אפן לזורק עלי עמנו:
והא

סומכוס אומר נזק שלם תניא איך יתנגולין שהיו כ' גבי פירות ומינופו או ניקרו משלם נזק שלם יה' ממשלמין חצי נזק סומכוס אומר נזק שלם תניא איך יתנגולין למקום ויצתה רוח מותחת כנפיו ושיכירה א' נזק סתמא כרבנן אמר רבא בשלמא סומכוס קסבר רבנן אי כנופו דמי כוליה נזק בעי לשלם ואי לא נגמיו לא לשלם הדר אמר רבא לעולם כנופו דמי הלכתא גמירי לה: אמר רבא כל שבזב טמא כנופו ככל שבזב טהור כנופין משלם חצי נזק ורבא צרו לא רבא יעגלה מושכת בקרון קא משמע לן תניא מועדת לשבר בדרך הלוכה כיצד בהמה שנכנסה ב"גופה דרך הלוכה ובשערה דרך הלוכה באוכף ש ובפרומביא שבפיה וכוונן שבצוורה וחמור כממ' כקרון משלם נזק שלם תנו רבנן יתנגולין שהיו ונפסק החבל ונשבר הדלי משלמין נזק שלם בעי וולא שברתו ונתגלגל למקום אחר ונשבר מהו יתנגולין הוא או דלמא בתר תבר מנא אזלינא וצ' ליה מדרבה דאמר רבה זרק כלי מראש הגג וב' פפטור דאמרינן ליה מנא תבירא תבר לרבה פשיטא ת"ש הדיוס אינו מועד וי"א ה"ז מועד הדיוס ס"ד אלא קמפלגי דמר סבר בתר מעיקרא אזלינן ומר סבר בתר

אמאמי לא ליהוו מועד הא אורחיה הוא: הידום והסיו. שגלגל הכלי צרק

ה' א מ"י פ"ח מהלכות
נזקי ממון הלכה י סמג
עשין סו טוש"ע ח"מ סימן
שז סעיף א:
ו ב ג מ"י פ"ב שם הל' ג
סמג שם טוש"ע שם
פניני ג ד:

ז ד מ"י שם הלכה י
 טו"ש"ע שם ספיק א:
 ח ה מ"י שם טו"ש"ע שם
 ספיק ט:
 ט ו מ"י שם הלכה יג
 טו"ש"ע שם ספיק א:
 י ז מ"י שם טור ש"ע שם
 ספיק ד:
 יא ח מ"י שם פ"א הל' י
 קמג שם טו"ש"ע שם
 ספיק א:
 יב ט מ"י שם פ"ב הל' יד
 ועין בהשגות ובה"מ
 קמג שם טו"ש"ע שם ספיק

יג' י' טו"ש"ע שם סעיף ה
בהג"ה ועי' במי" פ"ב
מהלכות זוקי ממון הלכה י
ויזהרות שם:

תורה אור השלם

1. כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה או
כָּרֶם וְשָׁלַח אֶת בְּעִירוֹ
וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחֵר מִטֵּב
שָׂדֶהוּ וּמִטֵּב כָּרְמוֹ
יִשְׁלֹם: שְׁמוֹת כב ד

רבינו חננאל

השן מועדת והבהמה
מועדת כו"פ בשלמא
גבי רגל מפרש בעיטא
והיא תולדה וקנאי לה
הכי גבי בהמה ש"מ
דמשום תולדות וקנאי
בהמה אלא לגבי שן מאי
מן התולדות נשן (ל) וקנאי
בהמה לאתויי תולדה דשן.
ופריך רב אסיאי רישא
שן רחיה לסיפא
דבהמה וכלהו אבות גנינו
ושאר השמיעה פשוטה
היא. ת"ר בהמה מועדת
הוא. *הוא. ת"ר בהמה מועדת*

[illegible]

(א) נראה ד"ל מ"ח מן ההולדות דשן מנא במתני' דקמי' בבהמ' וכו'. (ב) אולי ז"ל וכן אמר ר"ש פן לקיט' גנדה דמ' קנה בקיטמו' וכו'. (ג) נראה ד"ל דהא כל שבח שמח דכר דיוט הוא לכל גושי' דבשן וזו טמא וכו'. (ד) י' דבני עגלה מושבת בני ה"ה"ח ופי' מה הוא כפי הד' המתייר ו"ל שמואל ב"מ' כ"א ע"ש. (ה) נראה ד"ל עגלה מושבת בבהמה המושבת בעגלה מתייר דהוי כמו שזיקק בשליף שגילה דהוי כ"א ע"ש.

ה חב"ד משונה הוא. בשלמא אי אדלי קאי איכא לאוקומא בחבל גרוע ירשן וכלי דאורחיה הוא ליפסק בחטירה מועטת מחטטין למאן המים שבחבל אכל השתא דקאי אהכל ע"כ איירי בחבל חזק דשייכא ביה תשלום אי נמי אי אדלי קאי מצינו לפרש דנפסק היינו שחומר הקשר שהיה ביה הדלי קשור בחבל:

גליון הש"ס

ובהתיו צרורות ובפלוגתא דסומכוס ורבנן
קמפילגני ת"ש תרגוולין שהיו מחמטין בחבל
דלי ונפסק החבל ונשבר הדלי משלמין נזק
שלם שמע מינה בחר מעיקרא אולין תרנמא
יאאחבל והא חבל משונה הוא דמאום בלישה
והא נשבר דלי קתני אלא סומכוס היא
דאמר צרורות נזק שלם משלם אי סומכוס
אימא סיפא ניתו ממנו שבר ונפל על כלי
אחר ושברה על הראשון משלם נזק שלם
ועל האחרון משלם חצי נזק ואי סומכוס מי
אית ליה חצי נזק וכי תימא שאני ליה
לסומכוס בין נזק כחו לכח כחו ואלא הא

רבינו חננאל

(ב)דב"י רב אשי כח כחו לסומכוס ככחו דמי
 * או לאו ככחו דמי תפשוט ליה דלאו ככחו
 דמי אלא לאו רבנן היא ש"מ בתר מעיקרא
 אולנין אמר רב ביבי בר אבין * :דקאזיל מיניה
 מיניה * בעי רבא חצי נוק צרורות מגופו
 משלם או מעלייה משלם מגופו משלם דלא
 אשכחון חצי נוק דמשלם מעלייה או דלמא
 מעלייה משלם דלא אשכחון כאורחיה דמשלם
 מגופיה ת"ש הירוס אינו מועד ויש אומרים
 הרי זה מועד הירוס סלקא דעתך אלא לאו
 הירוס והתיו ובהא קמיפלגי מאן דאמר אינו
 מועד קסבר מגופו משלם ומאן דאמר מועד
 קסבר מעלייה משלם לא בפלוגתא דסומכוס
 ורבנן קמיפלגי ת"ש * הכלכל שנוטל חררה והלך
 לגדיש ואכל החררה והדליק את הגדיש על
 החררה משלם נוק שלם ועל הגדיש משלם
 חצי נוק מאי טעמא לאו משום דהויא להו
 צרורות ותני עלה משלם חצי נוק מגופו
 ותסברא לר' אלעזר נוק שלם מגופיה מי
 אשכחון אלא כגון דשני בהא בגחלת * ורבי
 אלעזר סבר לה כר' טרפון * דאמר משונה
 קרקן בחצר הניקן נוק שלם משלם ולא היא
 מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון משום
 ג"ש רבי אלעזר סבר כסומכוס דאמר צרורות
 נוק שלם משלם וסבר לה כרבי יהודה דאמר
 * צד תמות במקומה עומדת וכי קתני מגופו
 אצד חמות אמר ליה רב סמא בריה דרב
 אשי לרבינא אימור דשמעת ליה לרבי
 יהודה בתם ונעשה מועד במועד מתחילתו

במועד מתחילתו מי שמעט
 היה אלא כגון דשני
 ואייעד. זו גירסת הקונט' ומפרש
 כיוון דלייעד הדד הל"כ כי אורחיה
 וזכי היכי דנזכרות כי אורחיה
 שמועדים מתחילתן ח"נ וזו לא הא
 נגמי דשני ואייעד לא חמור ממועד
 ומתחילתו ואין העדאה לזכרות ששינה
 זכרון ומדקמי דמשלס מגופו אלמא
 דנזכרות כי אורחיה נמי מגופו
 ותפסות דרבא וקשה דהייב פטיט
 הא דרבא דלמא לזכרות כי אורחיה
 ומעלייה כלל היכא דשני נ"ע? דלייעד
 משלס מגופו דלד תמות במקומה עומדת
 ואין לומר דאין הכי נמי דלא חמי
 לתפסות בעיא דרבא אלמא כל לומר
 ששינה פטיט לייבא דברייתא דאין זה
 ששינה הש"ס ונראה כגירסא דגרס
 אלמא כגון דלייעד ולעולם מצי לתפסות
 צענין ולא תקשה מידי דרבי אלעזר
 דלא פליגי בפלוגתא דסומכוס ורבנן
 ולא נדעני דקדמארין ופלוגתא
 דרבי טרפון ורבנן אלמא מרזייהו
 נזכרנן דסומכוס והכא נזכרות כן
 אורחיהו ונדאלייעד והשאל פטיט
 בעיא דרבא דש העדאה לזכרות
 דלייב נזכרות כי אורחיהו וכן
 ממשמע מדקאמר או למא תולדה
 דרבנן היא משמע דלייב כלל שניו
 וכן מדמייתי עלה הדיקס אלו מועד
 דאח"כ אורחיה מייחל לה לעני ותמיה
 לקמן (דף יט.) מוכח דלייב על ידי
 שניו גבי הא דבעי רב אשי י"ש שניו
 נזכרות וקאמר ותפסות מדבעי רבא
 וירוש דאי י"ש שניו היכי אחי מרביע
 א משונה הוא משמע דאי היה מוקמא
 דדבעי דרבא על די שניו איירי
 אט כי העדאה על לזו דאי
 גס על די שניו י"ש העדאה דעיקר
 ההעדאה כזי אורחיהו גס ע"י שניו
 הו טפי מי אורחיה ומה שפ"ה
 וקמא כזי אורחיה כדיון דהוי אורחיה
 לי פסע רביעית לאו פירכא הוא
 כחזי נוק שייכא ביה העדאה:
 אלמ

תני מגופו אלד תמות: במועד מסחילסו. כגון לרורות דאורחיהו:
מי

מי

י"ד א ב ג מ"י פ"ב מהל'
זקן ממון הלכה יד
ועיין בהשגות ובמ"מ סמג
עשין סו טו"ש ע ח"מ סי'
של סעיף יא וע"ש:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הניזק. קרן חמה וכל
תולדותיה קרי משונה,
הואיל ושינוי את וסתן שלא
היו דרכן לכך (דע"ד י.).

רבינו חננאל (המשך)

מן שם מנופיו. ש"מ מנו
 מנוש. ואקשי א' הכ"ר
 אלעזר דאמ' (הגורש)
 נוק שלם. מנופיו. דא
 א' אלעזר אל' אשחנק
 לה בכדיא איכא אשחנק
 יהיו מסבירא בכדי
 מיירי. ופרקי' אל' נוק
 סב' גחל' פ' אלעזר
 דאריה אריה ר' א' אלעזר
 סב' לה כ"ר טרופ' דאמ'
 משנה [קין] בחצ' הנק
 ש' שלם. דח' אל' אלעזר
 ולא ריה אל' א' אלעזר
 סב' לה כסומוס דסב'
 צורחות נוק' וסב' לה
 ס' יהודה אדמ' ד' מנות
 במקוה צומד וז' מנות
 מגופו לרובי' לה' לרבנן
 פשוטה אל' ור' אלעזר
 דא' מות בלחוד קני
 מגופו והצ' שהוא חת'
 מן הליה' כ"ר יהודה.
 וז' דרבי' אבד' סוף פ'
 שור שגנ' ר' ד' שור
 כלכח קשור בעלי' כ' שור
 א' יהודה ארי' כ' חייב
 מידע פטור (גמ') אמר כ'
 דא' ח' אהב' אל' פט'
 ר' יהודה אל' א' צדקה
 שבו אב' ד' תמות
 כמקוה צומד. ור' יהודה
 ח' רב אמא' להאי סברא
 ואמר אימור שמעת ל'
 ח' יהודה אה' סברא
 כקין (לוי) ונשייא
 ח' תמות דמועין
 אב' כשן א' דמועין

(א) אולי ז"ל מיידיה דחרנגול.
(ב) בגמ' רב קמא בר ריה דרב
אשי.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' ותקע בו ושברו. עיין
צ"י יו"ד סי' קיג ד"ה מ"כ
דמסופ:

לעזי רעז"י

בולט"ר [וולטי"ר].
לגלגל.

רבינו חננאל (דמשד)

דוסמוכס ורבנן פליגי.
ת"ש בהמה שהיה לה
גלגלים לעיפוי (חול) [רבן]
היה הדר אומר נזק שלם
מאי לא רבדינ' ג' פעמים
ובתנא פסמלי ר' יהודה
פליגי כהן רמיה ר' אלעזר
סבר אין העדא רחמינ'
אין בחדא אדמנא ופסולתא
דוסמוכס ורבנן פליגי
גלגלים משנה הדר ופרק
דרחילי לוי עלמא כלומר
היה דחוק ונזון הגלגלים
בתוך העלמא כגון ה' ארבע
פס' רבדינ' למיט' לקנן
היתה מהלכת במקום שאי
אפשר לה רכי. ולימא
ר' יהודה היה סומכוס
ר' אלעזר היה כרנבן.
גלגלי אשכירמלה כל סרא
היה יתרון צנור גריף
לכצנורא דמא קמיל
ות"ש תרנא' ח' ח' ח' ח'
ר' יוחאל תרגול
והושם ראשו לאירי כל
ובוכית ותקע ב' ושבחו
משלם קנן שלם. ואמר
ר' יוחאל (ב' ח' ח' ח' ח')

(א) ש"ל נד חמות.
(ב) ע"י נגמ' ונפרש"י.

מי שמעט ליה. הא לא הוּי לה תמות מעולם ואי בצרורות כי אורחיה מוקמת לה ולמשפטן לצרורות מגופו משלם דר' אלעזר מיקשי: אלא. אי בעית לאוקמא בצרורות כי אורחיהו ולמשפטן בעיא דרבא דמגופו משלם לא תוקמא בצרורות דחד זימנא וכי

מסכתת לה אלא דשני צדירות ואיעד שלשה זמני בהי הדור הוה ליה כצורחיה ואמרי רבנן חזי נוק כסאר צדירות דמועדין מתחלתן ואפי' חזי נוק ומו לא האי נמי דשני ואיעד לא חמור ממועד שפחלתו ואין העדאה לצדירות שניה בהן ומדקמני מגופו אלמא צדירות כי צורחיה נמי מגופו ורבי אלעזר סבר לצדירות כי צורחיהו כרבנן דפליגי אסומכוס ושני ואיעד נפקא דמולדה דרגל ועשהו תולדה דקדן ויש להן העדאה לשלם ג"ש החזי מגופו דלד תמות בצמקומה עומדת וחזי מן העלייה. לישנא אחרתא אלא בדאיעד צדירות כי צורחיהו תלתא זמני ובהא פליגי רבי אלעזר סבר כי העדאה לצדירות כסאר חזי נוקין שצאין על ידי העדאה לכלל ג"ש האי נמי שפחלתו ח"נ כי איעד תלתא זמני משלם נוק שלם ומגופו אלד תמות כך שמעתי (ועיקר אלד קשה לי כיון דמעיקרה הוה צורחיה ואפי' הכי ח"נ משלם מה לי חד זימנא מה לי מאה זמני: **אלא הא דבטי רבא יו העדאה לצדירות.** כי צורחיהו אס עשאן שלם פעמים מי צורחין כיון דבזימנא קמייתא משלם חזי נוק לי קרן לקרן דמדינת ליה (ולגיר' קמייתא) אלא הא דבטי רבא יו העדאה לצדירות אס שניה בהן ועשה ע"י שניו ג' פעמים מי צורחין כיון דשניו הוה נפקא מדין צדירות דרגל וחל עליהו דין קרן וכי איעד משלם נוק שלם ויזימיר הלכתא אצדירות כי צורחיהו שפן תולדה דרגל (גמיר) א"ד כיון דתולדה דרגל היא דהא צורחיה הוה ארן לשם העדאה דהא מוימנא **הוא אלא דשני צדירות ואיעד שלשה זמני בהי הדור הוה ליה כצורחיה ואמרי רבנן חזי נוק כסאר צדירות דמועדין מתחלתן ואפי' חזי נוק ומו לא האי נמי דשני ואיעד לא חמור ממועד שפחלתו ואין העדאה לצדירות שניה בהן ומדקמני מגופו אלמא צדירות כי צורחיה נמי מגופו ורבי אלעזר סבר לצדירות כי צורחיהו כרבנן דפליגי אסומכוס ושני ואיעד נפקא דמולדה דרגל ועשהו תולדה דקדן ויש להן העדאה לשלם ג"ש החזי מגופו דלד תמות בצמקומה עומדת וחזי מן העלייה. לישנא אחרתא אלא בדאיעד צדירות כי צורחיהו תלתא זמני ובהא פליגי רבי אלעזר סבר כי העדאה לצדירות כסאר חזי נוקין שצאין על ידי העדאה לכלל ג"ש האי נמי שפחלתו ח"נ כי איעד תלתא זמני משלם נוק שלם ומגופו אלד תמות כך שמעתי (ועיקר אלד קשה לי כיון דמעיקרה הוה צורחיה ואפי' הכי ח"נ משלם מה לי חד זימנא מה לי מאה זמני: **אלא הא דבטי רבא יו העדאה לצדירות.** כי צורחיהו אס עשאן שלם פעמים מי צורחין כיון דבזימנא קמייתא משלם חזי נוק לי קרן לקרן דמדינת ליה (ולגיר' קמייתא) אלא הא דבטי רבא יו העדאה לצדירות אס שניה בהן ועשה ע"י שניו ג' פעמים מי צורחין כיון דשניו הוה נפקא מדין צדירות דרגל וחל עליהו דין קרן וכי איעד משלם נוק שלם ויזימיר הלכתא אצדירות כי צורחיהו שפן תולדה דרגל (גמיר) א"ד כיון דתולדה דרגל היא דהא צורחיה הוה ארן לשם העדאה דהא מוימנא**

דפליגו עליה דסומכוס. וכדפרשין והא ס"ל דבין רבנן ובין רבנן אחרי חזי נזק וכדשני בצורות כגון שורק הכלב הגחלת צידו על ח"נ ומגופו ור"א כרבי טרפון דמשונה בחצר הניזק משלם נ"ש. ויחא א ליה לאוקמי להא בצורות ע"י שינוי דמיון דדבי אורחיה סבירא להו ע"י שינוי סבירא להו דיש שינוי לרביע נזק וכדבעי נזק אשי לקמן [יט].

ד הניזק: מקרן ברש"י. דמפרש במתנינו: (וכי: ה) הלכך דיו לנא דרפון ליה ליה דיו. דאי אית ליה דיו לא ישלם אלף חזי נזק כקמן וימין דיו ללא משלם אלף פלגא מאי אהני לן ק"ו הא מקרא נמי ר אלף היכא ללא מפרשין ק"ו אית ליה דיו כי הכא דלמי ק"ו לנזק (אחא) חזי נזק הוא דמשלם כי קרן: ואו דלמא. מעסיקא כי עבדא דח"נ הוא דמשלמת הלכך וזו היא העדאמה ואין לה העדאה אחרת: לעיסה וחולדה דקרן היא: דדמיא לה עלמא. שעומדת במקום דאי להנאתה חולדה דשן היא. ודמיא דעניי דכל גללים להנאתה וריות ניהוו והא דלמזרין צ"כ (דף ג.) טעפה פירות להנאתה הוי ימים בולט"ר וכן עיקר. ואי קשיא דר"א אדר' אלעזר דלעיל (ע"א) נזריחיה היחא דלעיל מוקמי' כדאוקימנא ברשא [סח] כדשני בגמלת דשני רבא בין ר"א בין רבנן כסומכוס סבירי להו דחייז הוא סא אמוראי ניהוו ורב יהודה גרסינן ור"א היינו ר"א בן פדא ולא ידע הלכה כסומכוס ור"א הלכה כרבנן ואי תנאי ניהוו היכי פרישין ויום מועד אשמו לא פרישין היכי: ובספר גופא גרייין. דבגופא קול: סוס סמאן ושעבר כלים. כקולו. וכל הני כרורות ניהוו דכחו הוא:

משנה

אלה הא דבעי רבא יש העדאה בוי' ואע"ג דליבא לא הוה ידע
הצריחא מדעעי מגופו משלם מ"מ דייק גמרא דנפשוט
מינה תריוכו ודמי לא נפשוט מינה לא הא ולא הא:
בין ארבעין בין ארבי' אע"ד כסומבוס ס"ז. והיינו ליחוי דלמעלה
ומתבאר לא אלא אלא האריר

למעלה כל קץ' וא"ת ולמה דחק
לומר כסומכוס ס"ל וי"ל משום דלא
כרענן א"כ מפשטן דאין שנינו
ללצורות לרביע נזק ועוד דלא בלצורו'
א' אורחיהו יסבור רבי אלעזר ח"נ
כרענן לצורות ע"י שני לא יתחייב
נזק שלם אע"פ דרענן כרבי שפרון
דליכא ק"ו דמיון דבלצורות שן ורגל
בצחצר היזק אין משלם אלא ח"נ גס
לצורות דקדן לא ישלם כ"א ח"נ ולא
רצה להעמיד כרענן ובמקום גחלת
ובקוץ להנחה אנומי ע"ה הגדים בשנינו
דניחא ליה לתימר דמשלם ח"נ על
כל הגדים כרבי יוחנן:

היבא דלא מפריד ק"ו אית ליה דיו. וא"ת ונימא חיפכא ק"ו לשלם מן העלייה ודיו לח"י ו"ל דהכי ספיר טפי דכי אמר דיו לענו מגופו לא משנין מח"י כלל ומכיון שיהי אלא שאנו מוסיפין עליו עוד ח"י אחר אבל אי אמרם דיו לח"י עקרת ליה לגמרי מח"י קמא דמפקא ליה משתלמי גופו ומוקטין מאשתלמי עולייא ובכל נד שאנו יכולין לעקור קל וחומר ולקיים דיו יש לנו לקיים: ובהא

קמפילגי מר סבר יש העדאה ומר סבר אין העדאה לא
 דסומכום ורבנן קמפילגי ת"ש בהמה שהמילה גללים
 משלם נזק שלם ורבי אלעזר אומר יחצי נזק מאי לאו
 ובהא קמפילגי מר סבר יש העדאה ומר סבר אין ה
 ובפלוגא דסומכום ורבנן קמפילגי והא משונה הוא ידד
 רב יהודה הלכה כסומכום ולימא רבי אלעזר הלכה
 ליה ס"ד אמינא הואיל ובתר גופיה גרירין כגופיה
 דתני רמי בר יחזקאל יתרנגול שהושיט ראשו לאור
 בו ושברו משלם נזק שלם וואמר רב יוסף אמרי כי
 שנער ושיביר את הכלים משלם חצי נזק מאי לאו כ

משלם אלא חצי מוק: **אמר לך רבא כי קמציא לי אליבא דרבנן**
אלעזר בסומכוס ובימנא קמייתא קמיפלגי דקאמר רבי אלעזר נ"ש
הבגדים דכיון דלאו הני נזירות כי אורחיהו הוו מולדה דקרו הלכך לרבי
ליה לרבא לאוקמיניהו לרבנן ורבי אלעזר בסומכוס דאילו לרבנן לא פסי
לדברנן דפליגי עליה דסומכוס דח"י הוא דמשלם ותו לא דלמא בנזירותו
יש שינוי לרביע מוק כו': **האיכא קמציא ליה**. רבי שמעון למאנה צי
מין הדין להיות כגדול ומה ליה לנפול ממוסוף אף כלא מנפול: **והא רבי**
צבה"ר: לי לית ליה דיו היכא דמפריך ק"ו כו'. בגון אי הוא אר
שמעינן דברשות הניח לא גרע דהא בקרא דנגיחת חס לא כתיב רח
שלם ואהי ליה דיו למנפול: **לקרן מדמינן ליה**. הואיל ו(ומשונה
כי אורחיה מולדה דרגל היא דהא אורחה הוא והזיקה מאי ואפ"ה
גלילי. היינו נזירות: **והא משונה הוא**. דאין דרכה להטיל גלילי
לא ואין לה מקום לוח משם ובשלא להנאמה עסקינן כגון כמשלם
הוא ואפ"ה לאו מולדה דשן מינה דשן היקא דגופה הוא והני
מולדה דשן היינו כגון שנמגלגלה עליהן כדרך סוסים וזמורים שר
אמר מוק שלם בנזירות גבי כלב שנטל חררה והכא חני ח"י צעל
ובפגומא דרבי טרפון ורבנן ובמקום גחלת ולא בשאר בגדים ו
דקא מדחי מפי מורי. ובעיני נראה כהך מילתא בהמה שהטילה ג
תקיה דר"א אדריבא אלעזר ונרחיק הדברים דהא פרסין ולימא רבי
הא רבא אין דקא תמאס לנפול בלשון זה ועוד ללילי מין
טענה להו כגופה דמין קמ"ל: **ואסוק וטבכרו**. שבעה הכלי מחמת

י"א א מ" פ"ב מהל' נזיק
מזון ה' ט י וע'
בהשגות ובמ"מ סמך עשין
סו טוש"ע ח"מ ס"י של
ספיק' ט:
י"ב ב ג ד מ"י פ"ב מהל'
נזיק מזון הלכה ו סמך
עשין סו טוש"ע ח"מ סתן
של ספיק' ז ח:
כ ה מ"י שם ה' ה ועשין
בהשגות ובמ"מ טוש"ע
ס ספיק' ג:
כא ו מ"י שם הלכה ד
טוש"ע שם ספיק' ד:

(ג) פ"י רבינו בצע"ח זו אינו
מוכן (לכאורה דהרי כל צדקות
ג"כ היו חורחיה ומ"מ
הלמ"מ דאינו אלא חצי נזק
והר"ף ו"ל ג"כ גרלה
דמפרש כפ"י רבינו והדבר
ל"ע.

(ג) פ"י רבינו בצע"ח זו אינו
מוכן (לכאורה דהרי כל צדקות
ג"כ היו חורחיה ומ"מ
הלמ"מ דאינו אלא חצי נזק
והר"ף ו"ל ג"כ גרלה
דמפרש כפ"י רבינו והדבר
ל"ע.